

[Indenrigs- og boligministeren.]

for de ikke-garanterede afdelinger. Samtidig har foreningen ført en sådan udlånspolitik, at statsgarantien ikke har medført noget tab for staten, ligesom der i øjeblikket end ikke ses at foreligge nogen risiko for tab. De statsgaranterede obligationer andrager nu knap 30 pct. af foreningens samlede obligationsmasse, og denne procent har været faldende i de sidste 12 år. Det er ministeriets indtryk, at foreningen forvalter sine udlån henholdsvis i de statsgaranterede og de ikke-statsgaranterede serier på en for staten betryggende måde. Jeg kan således nævne, at foreningen tilbyder højere lån i de ugaranterede serier end i de garanterede serier, ligesom foreningen under konverteringerne i 1942—48 såvidt muligt har søgt at lede lånene fra garanterede over i ugaranterede serier. Afdragstiden for de statsgaranterede serier er 45 år, medens den for de ikke-garanterede serier er ca. 60 år. Også dette er et moment, som må tillægges betydning ved overvejelser om nye statsgarantier.

Foreningen forudser visse vanskeligheder med hensyn til kurserne på sine 5 pct.s obligationer som følge af, at kasseobligationskøberne har krigstidens og efterkrigstidens store konverteringer i frisk erindring. For at støtte kurserne har foreningen derfor besluttet at indføre konverteringsforbud i 10 år, således som kreditforeningsloven tillader det. Til gengæld skal foreningen efter kreditforeningsloven i et sådant tilfælde forbeholde sig adgang til at anvende indgående ordinære afdrag til opkøb af kasseobligationer. Denne opkøbsreservation kan i nogen grad forventes at ville trykke kurserne for kasseobligationerne i den omhandlede serie og modarbejder således den kursfordel, der opnås ved konverteringsforbudet, fordi kasseobligationsejerne ikke kan regne med den sædvanlige udtrækningsmulighed, så længe kurserne ligger under pari.

Efter kreditforeningsloven må det muligvis antages, at opkøbsreservationen skal tages for hele seriens løbetid, selvom det må erkendes at være tvivlsomt, om lovbestemmelsen ikke kan fortolkes således, at opkøbsreservation kun skal gælde i de 10 år, i hvilke der er konverteringsforbud. Ministeriet er imidlertid enigt med foreningen i, at det vil være ønskeligt at begrænse opkøbsreservationen til 10 års perioden, og der er derfor optaget en herpå sigtende bestemmelse i lovforslaget.

Kreditforeninger er jo som bekendt for-

eninger af låntagere, som søger at skaffe sig kapital på de billigst mulige vilkår. Når en sådan forening nu gør et forsøg på gennem en ny obligationstype at skaffe sig kapital på gunstige vilkår, synes jeg, staten skal støtte en sådan bestræbelse. Kasseobligationskøberne står jo naturligvis frit overfor, om de vil efterspørge disse obligationer i højere grad end andre 5 pct.s obligationer. Det må med interesse imødeses, hvilke vilkår disse obligationer vil få på markedet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en i Montreal den 9. september 1949 afsluttet overenskomst mellem den danske regering og rådet for den internationale civile luftfartsorganisasation (ICAO) vedrørende visse luftfartshjælpe midler i Grønland og på Færøerne og

forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af en international overenskomst vedrørende skibsstationer i Nordatlanten, undertegnet i London den 12. maj 1949.

Formanden: Som tidligere meddelt går mit forslag ud på, at de to foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller andet forslag, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Derpå fulgte:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i sølov af 7. maj 1937.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 684).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 51 stemmer.